

نوشته‌نگاری

اصول و روش‌ها

کردآوری و ترجمه: پیمان حسنی

نوشته نگاری

(اصول و روش‌ها)

گردآوری و ترجمه
پیمان حسنی

نشر مهرنوروز

۱۳۹۸

نشر مهرروز

سرشناسه	حسنی، پیمان، ۱۳۵۷ - ، گردآورنده
عنوان و نام پدیدآور	نوشته نگاری : اصول و روش‌ها/گردآوری و ترجمه پیمان حسنی.
مشخصات نشر	تهران : مهر نوروز ، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	۱۹۲ ص.
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۷۲۶۱-۸۹-۷
وضعیت فهرست‌نویسی	فیا
یادداشت	کتابنامه: ص. ۱۹۱.
موضوع	طراحی گرافیک (چاپ)
موضوع	(Graphic design (Typography
موضوع	حروف‌ریزی
موضوع	Type and type-founding
رده‌بندی کنگره	۱۳۹۷ ۹/۵ن Z۲۴۶
رده‌بندی دیویی	۶/۷۴۱
شماره کتابشناسی ملی	۵۵۴۸۳۷۰

عنوان	نوشته نگاری (اصول و روش‌ها)
گردآوری و ترجمه	پیمان حسنی
طراح جلد	بهنام زنگی
صفحه‌آرایی	مهر نوروز
چاپ نخست	۱۳۹۸
شمارگان	۲۰۰ جلد
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۷۲۶۱-۸۹-۷

حق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است

تلفن: ۸۸۵۱۳۹۰۶

دورنگار: ۸۸۵۱۱۸۰۷

www.mnbook.ir

info@mnbook.ir

فهرست

۱۳	مقدمه
۱۵	تایپوگرافی چیست؟
۲۱	سبک‌های تایپوگرافی
۲۱	آرت نوو
۲۴	فانکشنالیسم آموزنده
۲۶	فوتوریسم
۲۸	دادا
۳۱	کانستراکتیویسم
۳۳	اکسپرسیونیسم
۳۵	آرت دکو
۳۷	اشکال نوشتاری مستقل
۳۹	تایپوگرافی المنتری
۴۲	تایپوگرافی سنتی
۴۴	تایپوگرافی بین‌المللی
۴۶	تایپوگرافی تصویری

۴۸.....	تایپوگرافی فانکشنال
۵۰.....	فلاکسس
۵۱.....	تایپوگرافی آزمایشی
۵۳.....	پاپ و سایکدلیا
۵۵.....	تایپوگرافی پانک
۵۷.....	فانکشنالیسم جدید
۵۹.....	سبک نیو ویو
۶۱.....	تایپوگرافی جامع
۶۳.....	تایپوگرافی چندین سبکی
۶۷.....	تایپوگرافی متون
۶۹.....	خوانایی؛ "در درک مطلب" و "در خط و حروف"
۷۳.....	تایپوگرافی در تبلیغات
۷۴.....	متون موجود در معماری و کتیبه‌ها
۷۵.....	اصطلاحات موجود در زمینه تایپوگرافی غرب
۷۵.....	صفحه‌بندی
۷۷.....	حاشیه
۷۷.....	ستون
۷۸.....	شیوه مرسوم تایپوگرافی
۷۹.....	ستون‌ها در صفحات وب
۸۰.....	آیین‌نامه ساختار صفحات
۸۰.....	اصل‌وندی گراف
۸۲.....	اصل‌طلایی
۸۴.....	کاربردهای کنونی
۸۵.....	عبارت استخراج شده
۸۶.....	لدینگ
۸۶.....	رود در تایپوگرافی
۸۷.....	خط مبنا
۸۸.....	خط میانی

۸۹	چینش تایپوگرافیک
۹۱	اصطلاحات دیگر
۹۲	سطربندی
۹۴	کاراکتر
۹۴	لیگاتور در تایپوگرافی
۹۶	لیگاتورهای ادبی
۹۸	ß آلمانی
۹۸	حروف و نشانه‌های تشخیص که در اصل لیگاتور بوده‌اند
۱۰۱	نمادهایی که در اصل لیگاتور بوده‌اند
۱۰۱	اشکال مختلف یک حرف
۱۰۳	الفبای غیر لاتین
۱۰۴	حروف چینی رایانه‌ای
۱۰۵	فاصله‌گذاری بین حروف
۱۰۷	سیستم‌های مختلف فاصله‌گذاری بین حروف
۱۰۷	رابطه میان فاصله‌گذاری بین حروف و خوانایی
۱۰۸	تأثیر فاصله بین حروف در انتقال پیام متن
۱۰۹	کرنینگ در تایپوگرافی
۱۰۹	کرنینگ در حروف چینی فلزی
۱۱۰	کرنینگ پاریس
۱۱۱	کرنینگ کلاسیک
۱۱۱	نمونه‌هایی از حروف کرنینگ شده
۱۱۱	اتو کرنینگ
۱۱۲	کاربردهای کرنینگ و ابزار مورد استفاده برای کرنینگ
۱۱۳	ارتفاع حروف بزرگ
۱۱۴	حروف کوچک
۱۱۵	حروف بزرگ کوچک نوشته شده
۱۱۶	کاربرد حروف بزرگ کوچک نوشته شده
۱۱۸	اطلاعات بیشتر

۱۱۸	اینتال
۱۱۹	تاریخچه کوتاهی از اینتال
۱۲۰	فاصله بین خط نشیمن و خط بالا
۱۲۱	خط بالا
۱۲۱	خط نوک
۱۲۱	زیر خط
۱۲۳	فضای بسته شده
۱۲۳	نشان تشخیص
۱۲۴	انواع نشان تشخیص
۱۲۵	زیرنویس و بالانویس
۱۲۶	نمونه‌های تنظیم
۱۲۷	پشتیبانی نرم‌افزار
۱۲۷	نشر رومیزی
۱۲۷	یونیکد
۱۲۷	اوپن تایپ
۱۲۸	حالات متن
۱۳۰	فونت
۱۳۰	سریف
۱۳۰	ریشه‌شناسی و چگونگی پیدایش
۱۳۱	مترادف‌های آسیای شرقی
۱۳۴	تقسیم‌بندی
۱۳۴	سبک قدیم
۱۳۵	گذار
۱۳۵	مدرن
۱۳۶	سن سریف
۱۳۷	کاربردهای قدیمی
۱۳۷	گونه‌های غیر لاتین
۱۳۸	احیای دوباره کاراکترهای لاتین

۱۳۹	طبقه‌بندی استانداردهای انگلیسی
۱۳۹	گروتسک
۱۳۹	نئوگروتسک
۱۳۹	هندسی
۱۳۹	اومانیست
۱۳۹	طبقه‌بندی
۱۳۹	گرد شده
۱۴۰	سن سریف عمودی
۱۴۰	لب گرد
۱۴۰	نرمال
۱۴۰	مدل ایتالیک
۱۴۲	مایل
۱۴۳	تأکید کردن در تایپوگرافی
۱۴۴	طبقه‌بندی
۱۴۴	سیاه قلم آلمانی
۱۴۵	ریشه پیدایش
۱۴۶	فرم‌های مختلف سیاه قلم
۱۴۸	حروف چینی سیاه قلم
۱۴۹	شیوه نوشتاری باستانی
۱۴۹	دیدون
۱۵۱	سریف گوشه‌دار
۱۵۲	دسته بندی اسلب سریف
۱۵۳	نقطه‌گذاری
۱۵۴	خط فاصله
۱۵۴	علامت نقل قول
۱۵۵	علامت پریم
۱۵۵	خط تیره
۱۵۵	خط تیره بین عددی

۱۵۶	کمانک
۱۵۶	گیومه
۱۵۷	علامت تعجب
۱۶۰	نقطه ویرگول
۱۶۰	نقطه ادبی
۱۶۰	ات ساین
۱۶۱	مدک
۱۶۲	خط فاصله ان
۱۶۲	حروف چینی
۱۶۲	طراحی حروف چاپ
۱۶۳	شرکت طراحی نوع حروف
۱۶۳	تایپ متحرک
۱۶۴	زیبائویی
۱۶۵	حروف چینی تصویری
۱۶۶	چاپ با استفاده از حروف چاپی
۱۶۶	طراحی حروف
۱۶۸	فونت، طراحی حروف و مجموعه حروف
۱۷۰	آناطومی طراحی حروف، تناسب
۱۷۱	تناسب
۱۷۲	سنگش های فونت
۱۷۳	انواع طراحی حروف
۱۷۴	طرح های حروف سریف
۱۷۴	طراحی های حروف سن سریف
۱۷۵	طراح های حروف دستخط
۱۷۵	طراحی های حروف سیاه قلم
۱۷۵	طراحی های حروف تک فاصله
۱۷۶	طراحی های حروف تزئینی
۱۷۶	طراحی های حروف تقلیدی

۱۷۶	طراحی‌های حروف نماد
۱۷۷	طراحی‌های حروف نمایشی
۱۷۷	متونی که برای نمایش دادن طرح‌های حروف استفاده می‌شوند
۱۷۸	فونت
۱۷۸	میزان وزنی فونت
۱۸۰	طرح فونت
۱۸۱	متن فضا گیرنده
۱۸۲	هامبورگ فونت
۱۸۳	پانچ
۱۸۵	پانگرام
۱۸۵	سیستم‌های نوشتاری ایدئوگرافیک
۱۸۶	یکای اندازه‌گیری در تایپوگرافی
۱۸۶	پوینت
۱۸۶	پیکا
۱۸۸	سیسیرو
۱۸۸	ام
۱۸۹	تعاریف نادرست و تعاریف دیگر
۱۹۰	ان
۱۹۱	کتابنامه

مقدمه

از روزی که بشر دوران پارینه سنگی اقدام به تصویر کردن نمادها و نشان‌ها کرد، او نمی‌دانست با این کار خود آغاز کننده خط تصویری می‌باشد و با وجود این ناآگاهی خط تصویری «پیکتو گرام» متولد شد.

نمادها و نشان‌ها ماورای برداشت‌های عینی آن انسان‌ها بودند و همین اقدام باعث رسیدن بشر به تمدن شد و در دیدی وسیع‌تر، تایپوگرافی ریشه در تاریخی چندین هزارساله دارد.

تایپوگرافی، فن و هنر طراحی نوشته، پرداخت حروف و ساماندهی نوشته است. حروف به وسیله روش‌های گوناگون تصویرگری، ساخته و پرداخته می‌شوند. ریشه تایپوگرافی را می‌توان در باسمه‌های اولیه که در دوران باستان برای ساخت مهر و سکه استفاده می‌شده است، جستجو کرد.

از اوایل قرن میلادی گذشته، اروپا شاهد تنش‌های اجتماعی- سیاسی و روشنفکرانه بود که اکثر مکتب‌های هنری که بعدها در قالب مدرنیسم جا گرفتند مربوط به این دوره می‌شوند. شکل‌گیری آن‌ها عموماً نوعی واکنش اعتراض آمیز در مقابل این وضع بود که ناشی از گسترش صنعت در اروپا بود. در این دوره هنرمندان برای بیان احساسات از حروف چاپی و تایپ به روشی جدید استفاده کردند و در نتیجه مکاتب جدیدی پایه‌گذاری شد که آثار بدیعی در آن خلق شد.

تایپوگرافی مدرن از غرب آغاز شده است و تایپوگرافی در غرب ابتدا با کتاب و سپس با اعلانات شروع شد. از مهمترین پایه‌گذاران آن می‌توان به هنری ولف، جرج لوئیس، میلتون گلیزر، ویلیام گلدمن، سائول باس اشاره کرد که تایپوگرافی را در اروپا گسترش دادند.

امروزه، حوزه و مکان‌های تایپوگرافی بسیار گسترده است، تمام جنبه‌های طراحی حروف و کاربرد نوشته از جمله حروف‌چینی و طراحی قلم، صفحه‌آرایی، دست نوشته و خوشنویسی، دیوار نوشته و... را شامل می‌شود.

کتابی که پیش روی شما خواننده عزیز قرار دارد به صورت ترجمه از چهارده منبع لاتین صورت پذیرفته است تا به نوعی در جهت جبران نیاز تایپوگرافی در حال حاضر باشد. هر چند که نمی‌توان ادعا کرد ترجمه صورت پذیرفته مشکلات تایپوگرافی را به صورت کلی برداشته ولی هدف کلی این بوده که برگی هر چند کوچک به کتاب تایپوگرافی کشورمان افزوده باشد.

پاییز ۱۳۹۷
پیمان حسنی

تایپوگرافی چیست؟

واژه شناسی: تایپوگرافی «نوشته نگاری» مرکب است از کلمه یونانی «type» «اثر گذاشتن»، «ضرب کردن»، «چیزی که به وسیله آن چیزی منقوش می شود» و «graphia» «نوشتن».

ریشه تایپوگرافی را می توان در باسمه های اولیه که در دوران باستان برای ساخت مهر و سکه استفاده می شده است، جستجو کرد.

کلمه تایپوگرافی در گذشته به معنای فرایند چاپ نوشته های مکتوب بوده است ولی امروزه در اصل به معنای ایجاد بیان و شخصیت در حروف و کلمات از طریق شکل و چگونگی قرار گرفتن آنها در صفحه می باشد.

تایپوگرافی از حدود سال ۱۹۲۰ میلادی به عنوان اعتراضی علیه چاپ ضعیف قبل از دوران جنگ شکلی جدید گرفت، اما از حدود سال ۱۸۳۰ میلادی سبک های متناوبی از حروف چینی که هر یک بر طبق اصولی جدید بنا شده ولی از نظر تکنیکی دارای معایبی بودند و به طور روز افزونی یکی پس از دیگری شکل گرفتند. بعد از شروع قرن بیستم تا به حال، تایپوگرافی دارای تحول تدریجی بوده است که نتیجه آن در آثاری که امروز می بینیم کاملاً قابل مشاهده است. توجهی که در تمام شاخه های گرافیک به حروف می شود

و ظرافتی که در استفاده از آن به کار برده می‌شود نتیجه تجربیاتی است که طی سال‌های طولانی به دست آمده است. یک طرح موفق تایپوگرافی نیاز به خلاقیت دارد، استفاده صحیح از تکنیک‌ها و نظم و تناسب، کافی نیست. یک طرح تایپوگرافی نه تنها باید با هدف مورد نظر خود متناسب باشد بلکه باید دارای صراحت در ارائه پیام خود باشد.

تایپوگرافی یک هنر است، امروزه دیگر نیاز به استفاده از تزئینات و دیگر عوامل خارجی در کنار حروف وجود ندارد تا به حروف زیبایی ببخشد، با ایجاد رابطه هماهنگ میان حروف می‌توان به آن چهره‌ای نو و جذاب بخشید. این نوع تایپوگرافی یک سبک دائمی و همیشگی است و شیوه‌ای برای بیان افکار است و عمر آن طولانی‌تر از آن است که زودگذر و ناپایدار باشد. قوانینی که امروزه به کار برده می‌شوند از اصول اولیه تایپوگرافی منحرف نشده‌اند، بلکه این اصول اصلاح شده‌اند و گسترش یافته‌اند.

با بررسی تاریخ تایپوگرافی متوجه می‌شویم که نیاز به تغییر و تنوع در هر دوره موجب نوآوری و ایجاد سبک‌های جدید شده است. این تغییرات در اندازه‌ای بوده است که قوانین سنتی و محدود کننده که مانعی برای طراحان بوده است، از میان رفته و امروز طراحان با آزادی کامل در طرح‌های خود از حروف استفاده می‌کنند. طراحان انواع مختلف حروف را در یک طرح با هم به کار می‌برند و گاهی این انتخاب در ترکیب حروف آنقدر با دقت و صحیح انجام می‌شود که گویی این حروف ساخته شده بودند تا همراه هم به کار برده شوند. در نتیجه تمام تلاش‌هایی که در این راه صورت گرفته است، امروزه شاهد جلوه‌های زیبا و چشم نواز در آثار تایپوگرافی بوده و خلاقیت‌های بدیع و هنرمندانه آنها توانسته‌اند دریچه‌های تازه‌ای را در عرصه هنرهای تجسمی به رویمان بگشایند.^۱

تایپوگرافی با حروف قابل تکثیر از قرن یازده میلادی در چین آغاز شد. در قرن سیزده میلادی در کره از حروف قابل تکثیر فلزی استفاده می‌شده است و در میانه قرن پانزده، با گسترش فنون ریخته‌گری و ساخت باسمه‌های کوچک

۱. ترجمه از کتاب تایپوگرافی ایزومتریک، یان تاشی کولد، ۱۹۶۷، نیویورک، ص ص ۲۴ تا ۲۶

حروف در تعداد بسیار زیاد که برای چاپ نسخه‌های متعدد متون قابل استفاده باشد، در اروپا توسعه یافت.

تایپوگرافی، فن و هنر طراحی نوشته، پرداخت حروف و ساماندهی نوشته است. حروف به وسیله روش‌های گوناگون تصویرگری ساخته و پرداخته می‌شوند. ساماندهی نوشته عبارت است از انتخاب قلم، اندازه قلم، طول خط، فاصله بین خطوط و حروف.

تایپوگرافی از غرب آغاز شده است. مجله گرافیس در اکتبر و دسامبر ۱۹۹۸ در اهمیت و اولویت نوشتار در مقاله‌ای این چنین عنوان می‌کند که طراحی گرافیک حرفه‌ای برعکس عکاسی و هنر و بر اساس تاریخی بر مبنای ترتیبی از کلمات یا نوشتار و تصویر پایه‌گذاری شده است. بیست سال قبل از این هم وظیفه تایپوگرافی انتقال خبر به صورت نوشتار بیان شده که هدف از آن انتقال بدون قید و شرط اندیشه، ایده و پیام است.

در کتاب معروف تایپوگرافی نامتقارن به انتظار ناشرین برای کمک به درک مطالب چاپی در راستای فهمیدن هرچه آسان‌تر اشاره شده است. اولیورسیمون اشاره می‌کند که تایپوگرافی هنر و صنعت توزیع مواد چاپی بر روی صفحه است که خواننده را در هرچه بهتر خواندن متن یاری می‌کند و در عین حال می‌تواند ساختاری زیبا شناسانه داشته باشد.

تایپوگرافی به وسیله حروفچین‌ها، نوشته نگاران، طراحان گرافیک، مدیران هنری و کارمندان دفتری انجام می‌گیرد. تا پیش از عصر دیجیتال، نوشته نگاری پیشه‌ای تخصصی بود. دیجیتالیزه شدن، نوشته نگاری را برای نسل جدید طراحان و صفحه آرایان امکان پذیر کرد.

اگر مفهوم تایپوگرافی را مترداف کار با حروف و کلمات بدانیم در واقع گستره وسیعی را دربر می‌گیرد که حتی بخش عمده‌ای از خوشنویسی و هنرهای تزئینی نیز در این مفهوم کاربرد پیدا خواهد کرد و قدمت آن به چند صد سال اخیر می‌رسد. به عنوان مثال در قسمت‌های زیادی از قرآن‌های به جای مانده و کتاب‌های علمی و ادبی نفیس گذشته هر چند جنبه زیبایی تزئینی بیشتر مد نظر بوده است اما بحث تایپوگرافی در آن‌ها مستقر است و می‌توان این‌ها را

جزء سوابق تایپوگرافی حتی با تعبیر امروزی آن به حساب آورد. اگر منظور، تایپوگرافی با دیدگاه گرافیکی و آگاهانه امروزی مد نظر باشد می‌توان به کارهای چند دهه اخیر هنرمندان به صورت گروهی و یا انفرادی اشاره نمود.

عقیده بر این است طراحان وظیفه انتقال ذهنیات خود و پیام موضوع را در طرح‌هایشان بر تصویر و حروف قرار می‌دهند.

اینک خط، در روند تحولات جدید، وظیفه خود را خوانایی و سهولت نگارش نمی‌داند و کم و بیش به فرمی زیبا تبدیل شده است که در درجه اول مفهوم نوشته را قبل از خوانده شدن، بیان می‌کند.

در این دوره با رواج تایپوگرافی که سعی در تقویت ویژگی بصری حروف و نزدیک کردن نوشته به تصویر دارد، برخی آن را با «خط نگاره»، «خط نگاری»، «کالیگرافی» و «طراحی حروف» هم‌مسیر می‌دانند. در حالی که تایپوگرافی، اثری گرافیکی است که حروف ساختار اصلی آن را تشکیل می‌دهد و از فونت‌های موجود با دخل و تصرفاتی که در آنها برای کشف ویژگی‌های بصری حروف انجام می‌شود، استفاده می‌کند. اما طراحی حروف به معنای آنست که الفبایی را طراحی کنیم که قابلیت تایپ در موقعیت‌های گوناگون را داشته باشد. در حالی که تایپوگرافی هدف دیگری دارد، برخلاف مسوولیتی که در دنیای سنتی به خط واگذار شده بود تا با آسان‌ترین و خواناترین صورت، مفهوم خود را بیان نماید و در نگاه اول محتوا و مفهوم فرم یکجا به بیننده و خواننده القا شود.

اینک هنرمندان بدعت و شگفتی را به همراه زیبایی، از اهداف مهم بصری تعیین کرده‌اند، آن هم با سه اقدام مهم یعنی تغییر شکل در حروف «دفرماسیون»، اغراق در حروف «اگزجریشن» و ساده‌سازی حروف «استیلزیشن»، تا بتوانند زیبایی، قدرت آرایه و روح تبلیغ‌گرای آن را بالا ببرند. اما این روند در بعضی مواقع تا جایی پیش می‌رود که مانند نقاشی، به حروف بعنوان فرم محض نگاه شده است. شاید این دید در نقاشی مشکلی نداشته باشد، اما هنرمند گرافیکست در روند کاربردهای روزمره، زیبایی را با سودمندی و گویایی ترکیب می‌کند تا بتواند ذائقه بصری انبوه مخاطبان خود را که اغلب شهروندان معمولی هستند، تغییر و ارتقاء دهد.

در این صورت است که بیننده و مخاطب با مشارکت فعال خود در فهم و خواندن خط جدید، تلاش می‌نماید و این را می‌توان یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های تایپوگرافی در خط معاصر دانست.

باید اشاره کرد که تایپوگرافی و پیکتوگرافی در کنار هم هستند. چرا زمانی که از تایپوگرافی صحبت می‌کنیم حرفی از پیکتوگرافی زده نمی‌شود؟ چرا این دو را از هم اینقدر جدا کرده‌ایم؟ باید مثل کتاب‌های تاریخی به زمانی برگردیم که انسان اولیه در غار برای ثبت موضوعی، شکل ظاهری آن را بر روی دیوار ترسیم می‌کردند. همان انسان با گذشت زمان هنگامی که مفاهیم بیشتر و گسترده‌تر و در عین حال پیچیده‌تر شد یک سری علائم رسم کرد که این علائم در ابتدا همگی شمایل ظاهری هر چیزی بودند.

در واقع انسان اولیه به ثبت وقایع روزانه و همچنین موضوعاتی چون پیروزی یا شکست در جنگ و... پرداخت اما زمانی که مفاهیم گسترده‌تر شده علائم را نیز تجریدی‌تر رسم کرده است. اگر کمی به این مسئله دقت بیشتری کنیم متوجه می‌شویم که تفاوتی در نحوه شکل گرفتن این مفاهیم در مغز وجود ندارد. یعنی ما با چشم می‌بینیم و در مغز به معنا تبدیل می‌شود. پس فرقی نمی‌کند که مفاهیم با اشکال به مغز منتقل شوند یا با کلمات. در واقع نتیجه یکی است. به طور مثال، چه ما بنویسیم مار و یا شکل مار را بکشیم، در نهایت منظور ما موجودی خزنده و دراز است که نیش خطرناکی دارد.

در نتیجه نباید فراموش کرد که تمام هم‌وغم انسان در این بوده که می‌خواسته ارتباط برقرار کند و اثری از خود به جای بگذارد که در ابتدایی‌ترین شکل آن شمایلی خلق کرده و ترسیم نموده است. مانند تصویر گاوی که بر دیوارهای غار ترسیم کرده است. ولی زمانی که انسان به صنعت دست پیدا می‌کند و ابزار را به وجود می‌آورد، و نیز مفاهیم گسترش پیدا می‌کنند و نشانه‌ها زیاد می‌شوند، برای بیان مفهوم و معنای خواسته خود علائم و نشانه‌هایی را به وجود می‌آورد که ما امروزه به آن خط می‌گوییم.

پس تایپوگرافی به معنای حروف و پیکتوگرافی به معنای تصویر، همواره در کنار هم بوده و ریشه‌ای مشترک دارند. امروزه حروف، ریشه تاریخی‌شان

همان خط تصویری است. اما انسان دوران‌های بسیاری را طی کرده و مغز بشر تکامل زیادی یافته و توانسته مفاهیم گسترده را در مغز خود پیرواند. سپس مجبور شده تا به ثبت موضوعات بپردازد که علائم و خط‌هایی را اختراع و برای تکثیر آن ابتدا با دست و سپس از ماشین چاپ استفاده کرده است. حال اگر مقایسه‌ای داشته باشیم بین گرافیک اوایل قرن بیستم با اوایل قرن بیست‌ویکم می‌بینیم که نقاش‌ها پایه‌گذار این مسئله بودند. در واقع نقاشان و هنرمندانی که می‌خواستند بعد رسانه‌ای اثر آنها بیشتر باشد، تکنیک و روش‌های خاصی را به کار گرفتند و برای تکمیل مطالب از فونت هم استفاده کردند. پس تایپوگرافی یعنی ارتقاء توان ارتباطی تایپ و حروف.

به عبارتی می‌خواهیم با دمیدن روح تصویری به کلمه، مفهوم ارتباطی آن را گسترده کنیم و اثر تاثیرگذارتر به وجود آوریم. و به همین دلیل است که حروف را سعی کردیم به شکلی زیبا ترسیم کنیم و خوشنویسی به وجود آمد. اگر بگوییم انسان خط را اختراع کرده است و برای خط احترام زیادی قائل بوده و دوست داشته خط را از جنبه کاربردی و هم به لحاظ ظاهری زیباتر کند، در آن زمان است که به خوشنویسی روی آورده است.

بعضی موضوعات هم برای فرد بسیار مقدس بوده و همین باعث شده تا بهترین و زیباترین شکل خط را برای آن موضوع انتخاب کند و حتی تزییناتی هم به آن می‌افزود. به طور مثال در نگارش کتب مقدس و یا تزیینات اماکن مورد احترام، همواره از آن بهره گرفته است. در نتیجه می‌توان گفت خوشنویسی هم از دل همین نیت به سمت تکامل رفته است.^۱

۱. پیشگامان تایپوگرافی مدرن، هربرت اسپنسر چاپ ۱۹۸۳ میلادی، ص ۸۸ تا ۹۱